

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

7.11.2007

B6-0444/2007

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter, Heide Rühle ja Alain Lipietz

Verts/ALE-ryhmän puolesta

Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon viime vuoden alustavan kertomuksen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista vuodeksi 2007 (A6-0012/2007),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2007 pidetyn Eurooppa-neuvoston kevätistunnon päätelmät, joissa esitettiin EU:n näkemykset energiasta ja ilmastonmuutoksesta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan yhteinen etu: menestyminen globalisaation aikakaudella (KOM(2007)0581),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Aika kiristää tahtia: Uusi kasvu ja työllisyyttä edistävä kumppanuus (KOM(2005)030),
- ottaa huomioon neuvoston 4. lokakuuta 2004, 12. heinäkuuta 2005, 18. heinäkuuta 2006 ja 10. heinäkuuta 2007 tekemät päätökset jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista,
- ottaa huomioon lainsäädäntöpäätöslauselmansa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista¹,
- ottaa huomioon 22. ja 23. maaliskuuta 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän eurooppalaisen nuorisosopimuksen,
- ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Koulutus 2010 – Lissabonin strategian toteuttamisen edellyttämät kiireelliset uudistukset (KOM(2003)0685),
- ottaa huomioon vammaisten tilanteesta laajentuneessa Euroopan unionissa: eurooppalainen toimintasuunnitelma 2006–2007 antamansa päätöslauselman,²
- ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaaliasioista vastaavien ministerien Guimarãesissa 5. ja 6. heinäkuuta 2007 pitämän epävirallisen kokoukseen päätelmät "12 tulevien haasteiden kannalta keskeistä kysymystä",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

A. ottaa huomioon, että mahdollisuutta tarkastella Lissabonin strategian välineitä olisi

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0048.

² EUVL C 316 E, 22.12.2006, s. 370.

käytettävä yhdennettyjen suuntaviivojen mukauttamiseksi siten, että ne kuvastavat nykyisiä haasteita ja että niiden avulla voidaan käsitellä nykyisten sitoumusten puutteita ja johdonmukaisuuden puutetta,

- B. katsoo, että talouskasvun, työllisyyden, työn sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan välillä on vahva yhteys; ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhyyttä korostetaan keskeisenä haasteena sekä työllisyyttä että sosiaalista osallisuutta koskevissa politiikoissa; katsoo, että sen vuoksi on tärkeää tasapainottaa uudelleen yhdennettyjä suuntaviivoja, jotta niillä voidaan vaikuttaa eri politiikkojen sosiaalisiin ja ekologisiin tavoitteisiin, ja ottaa huomioon eri alojen väliset yhteisvaikutukset,
- C. ottaa huomioon, että talouspolitiikka koskee toimia, joita hallitusten on toteutettava talouden alalla pyrkiessään kestävään kehitykseen Euroopan unionin kansalaisten tarpeiden täyttämiseksi;
- D. ottaa huomioon, että on olemassa runsaasti näyttöä siitä, että korkea inflaatioaste, makrotalouden liiallinen epätasapaino, liian vähäiset investoinnit inhimilliseen pääomaan, resurssien liiallinen käyttö ja ympäristön tilan heikkeneminen eivät johda kestävään kehitykseen,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan talouden tulokset paranivat vuonna 2006, jolloin kasvu oli edellisiä vuosia nopeampaa; toteaa, että Euroopan komissio on kuitenkin rahoitusmaailman mullistusten seurauksena ja riskien kasvamisen huomioon ottaen hieman alentanut vuoden 2007 kasvuennusteitaan 2,5 prosenttiin euroalueella ja 2,8 prosenttiin koko EU:ssa; katsoo, että tämänhetkiset talouden häiriöt, jotka ovat johtaneet Euroopan komission tekemään vähäiset muutokset syksyn ennusteisiin, saattavat myös merkitä taloussyklin käännekohtaa, mikäli markkinoiden avoimuus ja poliittisten päättäjien asianmukaiset reaktiot eivät lujita kuluttajien luottamusta,
- F. ottaa huomioon, että laajentuneesta EU:sta, jossa on 500 miljoonaa asukasta ja joka on siten yksi maailman suurimmista markkinoista, on tullut maailmanlaajuinen toimija ja kansainvälisten normien pääasiallinen asettaja,
- G. katsoo, että vapauttamisprosessilla ei pitäisi vaarantaa kestäväen kehityksen ensisijaisen tavoitteen saavuttamista,
- H. katsoo, että laajentunut EU ja sen vaikutukset jäsenvaltioiden talouteen sekä poliittiseen ja sosiaalis-kulttuuriseen kehitykseen edellyttävät yhteistyön parantamista poliittisessa päätöksentekojärjestelmässä,
- I. ottaa huomioon, että keskinäinen riippuvuus on suurempi euroalueella kuin koko EU:ssa ja että tämä ei vielä ole tuottanut prosesseja tehokkaiden ja yhdenmukaisten politiikkojen kehittämiseksi, erityisesti mitä tulee terveen julkisen talouden, tarkoituksenmukaisen menopuolen ja kasvun strategioita koskevien investointien väliseen yhteyteen,
- J. katsoo, että määritellössään Euroopan unionille talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja poliittisten päättäjien on yksilöitävä ja todettava selvästi Euroopan unionin kansantalouksien tällä hetkellä ja tulevina vuosina kohtaamat yhteiset haasteet ja puututtava niihin,

- K. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisten tietoisuus ja aktiivinen tuki ovat edellytykset talouspolitiikan toimien onnistuneelle toteuttamiselle,
- L. katsoo, että Euroopan työllisyysstrategia on menettänyt näkyvyyttä, seurantavalmiuksia ja osallistumisen kannustamista uudistetussa Lissabonin strategiassa ja erityisesti kansallisissa uudistusohjelmissa ja niiden täytäntöönpanoa koskevissa kertomuksissa,
- M. ottaa huomioon, että kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanoa koskevat kertomukset osoittavat, että politiikan täytäntöönpano on heikointa työntekijöiden ja yritysten mukautumiskyvyn parantamisen ja koulutukseen tehtävien investointien lisäämisen alalla,
- N. ottaa huomioon, että edellä mainitussa Guimarãesissa pidetyssä työllisyys- ja sosiaaliministerien epävirallisessa kokouksessa tehtiin se päätelmä, että sosiaalinen osallisuus on Euroopan kestävän kehityksen strategioiden keskeinen ulottuvuus, koska se tarjoaa välineet luoda mahdollisuuksia kaikille ja sillä on myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen, taitoihin ja inhimilliseen kehitykseen,
- O. ottaa huomioon, että monilla kansallisia uudistusohjelmia koskevien prosessien toimilla, erityisesti työllisyyteen kohdistuvilla toimilla, on selviä vaikutuksia sosiaalista osallisuutta koskeviin politiikkoihin, mutta sosiaalisen osallisuuden tavoitteet ja sitä koskevat politiikat eivät vielä kuulu kansallisia uudistusohjelmia koskeviin prosesseihin,
- P. katsoo, että on tärkeää määritellä asianmukaiset puitteet globalisaatiolle, jotta se edistää kestävästä kehitystä,

Ulkoiset toimet

1. huomauttaa, että EU on yksi talouden globalisaatiopolitiikan keskeisimmistä tekijöistä; katsoo, että globalisaatiopolitiikka on kiihdyttänyt ympäristön tilan heikkenemistä ja lisännyt sosiaalista epätasapainoa EU:ssa ja koko maailmassa ja siksi EU:lla on suuri poliittinen vastuu tämän kehityksen korjaamisesta ja siksi sen on edistettävä aktiivisesti korkeita sosiaalisia ja ympäristönormeja kaikessa taloudellisessa toiminnassa;
2. on sitä mieltä, että ilmastonmuutos on seuraus maailman kaikkien aikojen pahimmasta markkinahäiriöstä, koska kun ilmastonmuutoksen kustannuksia ei laskettu mukaan markkinahintoihin, seurauksena syntyi valtavia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöä koskevia vahinkoja; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että komissio pitää ensisijaisena tavoitteenaan kaupan ja investointien esteiden purkamisen viemistä entistä pidemmälle ottamatta riittävästi huomioon kansainvälisen kaupan volyyymien lisääntymisen aiheuttamia sosiaalisia ja ympäristöllisiä vahinkoja;
3. panee merkille, että EU:n teollisuustuotanto on sidottu hiilidioksidipäästöjen alentamistavoitteisiin, kun taas erällä EU:n tärkeimmistä kauppakumppaneista ei ole kyseisenlaisia sitovia tavoitteita; kehottaa komissiota puuttumaan tämänkaltaiseen ympäristöperusteiseen polkumyyntiin, ehdottamaan toimia, joilla tästä johtuva kilpailuhaitta hyvitetään EU:n tuottajille ja joilla kauppakumppaneille kehitetään kannustimia päästöjen vähentämiseksi, kuten rajaverotuksen tarkistaminen ja myönteiset kauppatoimet, kilpailukykyä, energiaa ja ympäristöä koskevia kysymyksiä käsittelevän

korkean tason työryhmän antamien suositusten mukaisesti;

4. korostaa, että Euroopan unioni voi saavuttaa Lissabonin tavoitteet unionin sisällä vain toimimalla aktiivisesti ja yhtenäisesti maailmanlaajuisella näyttämöllä; pitää sen vuoksi myönteisenä aikomusta kehittää Lissabonin strategiaan johdonmukainen ulkoinen ulottuvuus; katsoo, että kattavalla ulkopolitiikan lähestymistavalla, jossa keskitytään sääntely-yhteistyöhön, normien lähentämiseen ja sääntöjen vastaavuuteen, on edistettävä oikeudenmukaista kilpailua ja kauppaa samalla kun kunnioitetaan EU:n ja sen kauppakumppaneiden poliittista liikkumavaraa, jonka puitteissa ne voivat asettaa omat sosiaali- ja ympäristöpolitiikan tavoitteensa;
5. painottaa EU:n kasvavaa merkitystä maailmanlaajuisena poliittisena toimijana; katsoo, että tässä asemassa sillä on suuri vastuu edistää niihin kiireellisimpiin ongelmiin puuttumista, jotka johtuvat talouden globalisaatiosta ja joita ovat talousjärjestelmien välinen ja sisäinen kasvava sosiaalinen epätasapaino sekä globaalien ympäristöhyödykkeiden esteetön hävittäminen, ja asettaa yhteisiä ulkoisen talouspoliittisia välineitä, joissa otetaan asianmukaisesti huomioon EU:n yhtenäismarkkinoita koskevien politiikkojen ulkoiset vaikutukset;
6. tähdentää, että vaihtokurssimuutokset, jotka johtuvat kasvavasta epätasapainosta EU:n ulkopuolisissa maissa, lisäävät EU:n yritysten kilpailupaineita, ja katsoo, että EU:n on syytä vastata tilanteeseen kansainvälisten sopimusten ja kansainvälisen yhteistyön avulla, joilla pyritään vakiinnuttamaan tärkeimpien valuuttojen välille vaihteluvälejä, ja luomalla EU-tason kilpailuetuja sekä noudattamalla EU:ssa ja euro-alueella riittävän reaktioherkkää talous- ja rahapolitiikkaa;
7. katsoo, että luonnonvarojen, perustuotteiden ja palveluiden kysynnän kasvu, joka johtuu kehittymässä olevien kansantalouksien kasvusta, voi aiheuttaa inflaatiopaineita EU:n jäsenvaltioiden talouksissa; katsoo, että tämän ongelman torjumiseksi olisi laadittava älykkään teknologian lisäämistä koskevia strategioita sekä inflaation vastaisia talouspolitiikan välineitä ja puitteet makrotalouden mukautuksille sekä strategioita resurssien kokonaiskulutuksen vähentämiseksi ja ekologisen jalanjäljen pienentämiseksi;
8. pitää myönteisenä komission aikomusta kehittää edelleen sääntely-yhteistyötä, normien lähentämistä ja sääntöjen vastaavuutta kolmansien maiden kanssa käymissään keskusteluissa; varoittaa kuitenkin EU:n globaalia Eurooppa koskevan strategian mukaisesti antamasta kauppakumppaneille muodollista oikeutta puuttua aikaisessa vaiheessa normeja asettaviin EU:n lainsäädäntöprosesseihin, etenkin jos on kyse sosiaalisista tai ympäristönormeista; kehottaa komissiota sosiaalisen polkumyynnin torjumiseksi ottamaan kolmansien maiden kanssa tekemiinsä kauppaa- ja yhteistyösopimukseen järjestelmällisesti kestävästä kehityksestä koskevan osion, jossa vaaditaan Kansainvälisen työjärjestön keskeisten normien ja ihmisarvoista työtä koskevien periaatteiden ratifiointia ja täytäntöönpanoa, sekä noudattamaan omia sosiaalisia arvojaan ja periaatteitaan tehdessään sopimuksia kolmansien maiden kanssa; katsoo, että tämä edellyttää, että kyseiseen osioon sovelletaan kauppasopimusten riitojenratkaisumekanismeja;

Sisäiset toimet

Sosiaaliturvan ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä yhdenneittyjen suuntaviivojen välinen yhteys

9. pitää myönteisenä komission ilmoitusta, että aktiiviseen osallisuuteen ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin kiinnitetään enemmän huomiota, riittävää sosiaaliturvaa olisi edistettävä ja toimia köyhyyden torjumiseksi tehostettava ja että kaikkialla Euroopassa tarvitaan tehokkaampia keinoja turvata kansalaisten oikeudet työhön, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, terveydenhuoltoon ja muuhun sosiaaliturvaan;
10. korostaa tarvetta varmistaa sosiaalisen ulottuvuuden integroiminen ja näkyvyys Lissabonin strategian seuraavan kierroksen aikana ja erityisesti yhdenneityissä suuntaviivoissa ja parantaa niitä; katsoo, että on ehdottoman tärkeää poistaa työllisyyden suuntaviivojen nykyinen epätasapaino, koska niissä ei korosteta tiettyjä sosiaalisia perustavoitteita, kuten tavoitetta vähentää työssäkäyvien köyhien määrää ja lisätä laadukkaiden työpaikkojen sekä laadukkaan koulutuksen, terveydenhuollon ja muiden sosiaaliturvan muotojen yleistä saatavuutta; kehottaa komissiota mukauttamaan yhdenneityjä suuntaviivoja, jotta voidaan vastata uusiin haasteisiin ja korjata puutteet;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään järjestelmällisen lähestymistavan, jolla varmistetaan todellinen johdonmukaisuus kasvua ja työpaikkojen määrän ja laadun lisäämistä koskevien kansallisten uudistusohjelmien prosessien sekä sosiaalisen osallisuuden prosessien välillä;

Työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpano

12. pyytää komissiota tehostamaan johtavaa asemaansa työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpanon valvonnassa varmistamalla, että jäsenvaltiot soveltavat täysimääräisesti Euroopan työllisyysstrategian indikaattoreita ja tavoitteita, elinikäisen oppimisen välineitä sekä toimia, jotka on määritetty eurooppalaisessa nuorisosopimuksessa, Euroopan tasa-arvosopimuksessa ja eurooppalaisessa vammaisia koskevassa toimintasuunnitelmassa vuosiksi 2006–2007; pyytää, että kaikki nämä sitoumukset, tavoitteet ja vertailukohtat sisällytetään kokonaisuudessaan yhdenneityihin suuntaviivoihin Euroopan työllisyysstrategian johdonmukaisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi, ja huomauttaa sukupuolten tasa-arvon saavuttamista koskevista puutteista, joista ovat osoituksena esimerkiksi edelleen tavoitteen alapuolella oleva naisten työllisyysaste ja pysyvä sukupuolten välinen palkkakuilu; vaatii siksi sisällyttämään työllisyyden suuntaviivoihin neljännen pilarin: Naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien lujittaminen;
13. korostaa, että on erittäin tärkeää lisätä työllisyyspolitiikan strategisia valmiuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään koordinoitiprosesseissaan erityistä huomiota työpaikkojen laatuun, työn, perhe-elämän ja yksityiselämän yhteensovittamiseen, koulutuksen laatuun ja yleiseen saatavuuteen, syrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanoon, naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien lujittamiseen ja maahanmuuttokysymyksiin;
14. painottaa, että yhdenneityihin suuntaviivoihin sisältyvien joustoturvaa koskevien viittausten olisi perustuttava tasapainoisiin periaatteisiin ja oikeuksiin, jotka on kehitetty

työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen ja joissa korostetaan keskeistä asemaa, joka on koulutuksella ja uudelleen koulutuksella, oikeuksiin perustuvalla ja käyttäjille suunnatulla aktiivisella työmarkkinapolitiikalla sekä riittävällä ja kattavammalla sosiaaliturvalla, joka motivoi joustavuutta, ja työmarkkinoiden segmentoitumisen ja syrjäytymisen purkamista takaamalla oikeudet kaikille työntekijöille;

Talouspolitiikka

15. panee merkille EU:n kansalaisten huolestumisen siitä, että laajentumisesta, integraatiosta ja työn liikkuvuudesta johtuva kilpailun lisääntyminen johtaa siirtymiseen perinteisistä työmalleista joustoturvan malleihin, ja katsoo, että näihin huolenaiheisiin olisi puututtava poliittisilla toimilla, joilla luodaan uusia turvamuotoja sekä laajennetaan sellaisten julkisten hyödykkeiden ja palveluiden tarjoamista, jotka auttavat ajan myötä lisäämään tuottavuuden kasvua ja kattavia työmarkkinapolitiikkoja, ja parannetaan niiden laatua;
16. painottaa, että jäsenvaltioiden kansantalouksilla on merkittäviä epäsuoria vaikutuksia toisiinsa; tähdentää tässä yhteydessä, että on olennaisen tärkeää parantaa sekä asianmukaisten veropolitiikkojen että laadukkaan julkisen varainhoidon, keskeiset "Lissabonin investoinnit" mukaan luettuina, koordinoitua; kehottaa siksi ottamaan käyttöön uuden makrotalouden politiikkojen koordinoitua koskevan prioriteetin Lissabonin neljän ensisijaisen tavoitteen rinnalle; tukee integroivaa politiikkaa, jossa otetaan huomioon uudistetun vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimukset ja jossa asetetaan tavoitteet yhdenmukaisesti suuntaviivojen uudelle sukupolvelle sisällyttäen niihin selkeitä viittauksia koordinoituihin investointitoimiin ja korkealaatuisiin kohteisiin tarkoitettuihin julkisiin menoihin;
17. ilmaisee huolensa siitä, että komission mukaan yhdenmukaiset suuntaviivat toimivat kuten niiden kuuluukin ja että mitään merkittäviä muutoksia ei ole tarpeen tehdä; vaatii komissiota olemaan poistamatta ympäristöpolitiikan ja talous- ja työllisyyspolitiikan välistä yhteyttä; katsoo, että ilmastonmuutoksen torjumisen on oltava keskeisellä sijalla arvioitaessa Lissabonin kolmen vuoden sykliä;
18. pitää myös valitettavana, että komissio tuntuu edelleen olevan sitä mieltä, että Lissabon-Göteborgin strategian sosiaali- ja ympäristötavoitteet saavutetaan automaattisesti, kun markkinat avautuvat koko maailmassa, samalla kun se laiminlyö julkisen sektorin tehtävää julkisten hyödykkeiden tarjoamisessa ja yleisen suojan tarjoamisessa työttömyyden ja köyhyyden kaltaisten sosiaalisten riskien varalta; painottaa, että työllisyyden suuntaviivoja ei pidä alistaa talouspolitiikan laajoille suuntaviivoille, vaan että nämä kahdet suuntaviivat pitäisi sovittaa paremmin toisiinsa;
19. kehottaa komissiota ottamaan vapauttamisten pidemmälle viemisestä johtuvat ulkoiset sosiaali- ja ympäristökustannukset täysimääräisesti huomioon arvioidessaan yhdenmukaisesti suuntaviivojen merkitystä Lissabonin strategian toteutumisen kannalta;
20. kehottaa komissiota laatimaan kestävään kehitykseen pyrkivän johdonmukaisen yhdenmukaisen politiikan, mikä edellyttää esimerkiksi sellaisten verouudistusten toteuttamista, joissa siirrytään työn verotuksesta verottamaan ympäristön vahingoittamisesta; katsoo, että mikäli EU aikoo ottaa ilmastonmuutoksen torjumisen vakavasti, olisi etusija annettava muun muassa energiaa ja ilmastonmuutosta koskevalle

toimenpidepaketille; korostaa tässä yhteydessä energiaverotuksen, päästökaupan ja energiaa käyttävien tuotteiden ekosuunnittelua koskevien vaatimusten merkitystä tärkeinä välineinä, joilla edistetään energiatehokkaiden teknologioiden ja tuotteiden laajojen ja edistyksellisten markkinoiden kehittämistä tai saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista; varoittaa myös olemaan kasvattamatta niitä riskejä, jotka liittyvät ydinvoimaan tai biopolttoaineisiin, joiden väitetään väärin perustein olevan ympäristöystävällisiä;

21. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden avoimuus, tehokkaat kilpailusäännöt sekä asianmukainen sääntely ja valvonta ovat edelleenkin keskeisellä sijalla, kun otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden globalisoituminen ja tarve taata kuluttajien oikeudet; kehottaa siksi komissiota laatimaan rahoitusmarkkinoita koskevien kysymysten pohjalta unionin laajuisia aloitteita yhteisön Lissabonin ohjelman puitteissa;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puolustamaan kuluttajien oikeuksia ja odotuksia valvomalla tiukasti tuoteturvallisuutta koskevien lakien ja erityisesti lelujen turvallisuutta koskevien lakien noudattamista ja tehostamaan toimia markkinaseurannan, kansallisten tarkastusten ja tuntematonta alkuperää olevia vaarallisia tuotteita koskevien kieltojen parantamiseksi sekä estämään vaatimusten vastaisten ja vaarallisten tuotteiden markkinoille pääsyn tai varmistamaan, että ne vedetään pois markkinoilta, myös silloin, kun ulkomaiset valmistajat ja maahantuojat ovat todistetusti syyllistyneet huijauksiin ja/tai vilpillisten tai harhaanjohtavien alkuperämerkintöjen käyttöön;
23. toteaa, että eurooppalaiset innovaatiot on muutettava nopeammin uusiksi tuotteiksi ja palveluiksi; kannattaa siksi komission vaatimusta tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin muodostaman "osaamiskolmion" kehittämistä; odottaa investointien lisäämistä uusiin taitoihin, elinikäiseen oppimiseen ja nykyaikaisiin koulutus- ja oppimisjärjestelmiin;
24. korostaa tarvetta tukea talouden rakenneuudistusta, jonka käynnistäjänä on innovointi hallintoprosesseissa, menettelyissä ja organisaatorakenteissa; katsoo, että tämän alan uudet yritykset tarvitsevat enemmän mahdollisuuksia saada pääomaa ja enemmän luovuutta ja että ne tarjoavat paljon mahdollisuuksia pienille yrityksille ja nuoremmalle sukupolvelle;
25. katsoo, että markkinoiden, jakelualan ja rahoituspalvelujen tuottavuutta voitaisiin parantaa laajentamalla ja lujittamalla jäsenvaltioiden talousuudistusten koordinoitua, erityisesti euroalueella, ja taloutta voitaisiin uudenaikaistaa lisäämällä ponnisteluja teknologiainvestoinneissa; kannattaa yhdenmetyt taloushallinnon lähestymistapaa, joka perustuu integraation tuomaan lisäarvoon;

Institutionaaliset järjestelyt

26. panee merkille komission välikertomuksessa esitetyn ehdotuksen koota EU:n eri politiikkoja koskevat aloitteet yhteen, jotta sisäisiin ja ulkoisiin haasteisiin voidaan vastata johdonmukaisella tavalla; pyytää tässä yhteydessä kehittämään "älykästä vihreää kasvua" koskevan EU-aloitteen, jossa yhdistyvät kaikki EU:n tärkeimmät nykyiset talousvälineet, eli vakaus- ja kasvusopimus, yhdenmetyt suuntaviivat ja kestävä kehityksen strategia;

kehottaa komissiota esittämään aidosti ajantasaistetut yhdenneytymät suuntaviivat vuosiksi 2008–2010;

27. katsoo, että EU:n toimielimiä kehittämällä olisi helpotettava talouspolitiikan tehokasta koordinoitua ja varmistettava yhdenneytymien suuntaviivojen ja kansallisten uudistusohjelmien välinen johdonmukaisuus; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että kansallisissa uudistusohjelmissa ja jäsenvaltioille annettavissa maakohtaisissa suosituksissa on selkeämmät viittaukset yhdenneytymiin suuntaviivoihin, ja määrittelemään sitä varten indikaattoreita, joilla mitataan jäsenvaltioiden suorituskykyä;
28. huomauttaa, että euroryhmän, talous- ja rahoituskomitean, rahoituspalvelukomitean ja talouspoliittisen komitean työn avoimuus on olennaisen tärkeää EU:n talouspoliittisten toimien tehokkaan koordinoimisen ja täytäntöönpanon kannalta;
29. on vakuuttunut siitä, että entistä suurempi vastuunotto ja unionin laajuisen uudistusohjelman entistä parempi ymmärtäminen on tarpeen ja että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien roolia on vahvistettava yhdessä ministerineuvoston vastaavien kokoonpanojen kanssa, kun taloudellista strategiaa määritetään;
30. katsoo, että "EU:n Lissabonin hallintoa" on edelleen parannettava erityisesti seuraavien näkökohtien osalta: ministerineuvoston eri kokoonpanojen yhteistyön tiivistäminen ja etenkin kansallisten uudistusohjelmien asianmukaisen koordinoimisen korostaminen, jolloin jäsenvaltioilla on riittävästi aikaa laatia kansalliset uudistusohjelmansa yhdenneytymien suuntaviivojen ajantasaistamiseksi ja vahvistamiseksi lopullisesti Eurooppa-neuvoston vuosittaisessa kevätkokouksessa, ja Euroopan parlamentin täysimääräinen oikeus tulla kuulluksi;
31. pahoittelee jälleen kerran, että parlamentti, neuvosto ja komissio eivät ole vielä sopineet selvästä suunnitelmasta ja menettelysäännöistä, joilla taattaisiin asianmukainen yhteistyö ja näiden kolmen EU:n toimielimen täysi osallistuminen Lissabonin strategian keskeisenä välineenä olevien yhdenneytymien suuntaviivojen asianmukaiseen jatkokäsittelyyn; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota esittämään ensi tilassa ehdotuksia näiden kolmen toimielimen tiiviistä yhteistyöstä yhdenneytymien suuntaviivojen tulevassa tarkistamisessa;

Sidosryhmien osallistuminen

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään vastuunottoa ja tehostamaan kansallisten parlamenttien sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien osallistumista Lissabonin strategian puitteissa ja erityisesti kansallisia uudistusohjelmia koskevien prosessien yhteydessä;
33. pitää myönteisenä ehdotettua järjestelyä, jossa komissio kuulee pk-yrityksiä ja niiden edustajia, sekä tämän jälkeistä unionin pienyrityksiä koskevan säädöksen laatimista; toivoo, että pienyritysten ääntä kuullaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelussa ja että etusijan antaminen pienyrityksille otetaan täysin huomioon politiikassa;

Aikataulu

34. odottaa tulevansa kuulluksi perustamissopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti työllisyyden suuntaviivojen tarkistamisen yhteydessä; kehottaa komissiota ja neuvostoa antamaan parlamentille riittävästi aikaa – joka tapauksessa vähintään viisi kuukautta – tämän velvollisuuden täyttämiseen;
35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseelman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.